

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

SZENT KARÁCSONY ÉJSZAKÁJÁN

*A nagy Isten bölcsessége
Mindent oly jól alkotott,
Teremtőknek kedvessége
Nekünk mindent megadott.
Éden kertben Ádám, Éva
Jó gyümölcsből ehetett,
Alkonyatkor napról napra
Velük járt a Szeretet.*

*Ám az ember balga módra
Kisértőre hallgatott,
Inkább hajlott kígyó-szóra—
Vétkezett, és elbukott.
Életfához az út zárva—
Arra menni nem lehet!
Bűnös lénynek nincs javára:
Utjuk állta Szeretet.*

*Éden kertjén kívül élni
Nem volt könnyű, nem volt jó.
Törvényeim megtartsátok!
Hangzott az isteni szó.
Bűnadósság súlyos terhét
Elhordozni ki fogja?
Örök békét létre hozni
Csak a Megváltó tudta!*

*Szent karácsony éjszakáján
Angyalshózat hallatszott:
Mély sötétség bús óráján
Isten küldött Megváltót.
Bethlehem kis jászolában
Anyá pólyál gyermeket,
Isten-küldte szent Fiúban
Testté lett a Szeretet!*

*Ám mit ér a karácsonyfa,
Csillagszóró, éneklés?
Ellobban a gyertya lángja,
Véget ér az ünneplés.
Halld, ó halld meg Jézus hangját:
Jött, hogy adjon életet.
Higgy hát Benne, szíved add át!
S benned él a Szeretet.*

Williams Anna Piroska
dallam: **Ira Sankey**

kotta itt: <http://www.hymntime.com/tch/html/g/o/i/goinhiwi.htm>

HOGY TELIK A KARÁCSONYOD?

Akit én ünnepelek, őt nagyon szeretem. Születésnapján évenként meg kell őt ünnepelnem. Örökkévaló állapotát egy időre felcserélte ezzel a mulandó, szertelenségekre könnyen hajló életre. Ugyanis minden őáltala lett, és nála nélkül semmi se lett, ami most van. Vállalta ezt a reménytelennek látszó létformát. Magára vette a bűnös ember elátkozott sorsát. Az édeni országhoz szokott Megváltó elfogadta a közbenjáró szolgálatot, hogy – noha az ősi kígyó folytonosan ott settenkedett körülötte –, megvívott a kísértő Gonosznak az erőivel. Hányszor hallhatta Jézus a sátántól, hogy „csakugyan azt mondta?” És ő sose mondott, tanított, cselekedett és gondolt mást, csak azt, ami a mennyei Atya tervében szerepelt.

Ha valakit ünnepelünk, ajándékkal szoktunk kedveskedni előtte. Itt más-ként történt. Ő adott nekünk, nekem ajándékot. Össze sem lehet hasonlítani a két különböző szeretet-megnyilvánulást egymással. Ő az életét adta, örökkévalósági jellegét tette le egy időre. Én pedig önmagamhoz hoztam el, ezt a bűnre hajló, semmit érő, véges, parányi életemet. Ő egy felmérhetetlen értékű briliáns-követ adott nekem. Én pedig egy szem csorba kavicsot tettem a tenyerére.

Úgy tapasztalom, nem csak én vagyok boldog az ajándék miatt, hanem ő is örül, hogy átadtam neki magamat. Megtartó erővel szorít magához, hogy el ne vesszek, hanem örök életem legyen.

Úgy tanultam a régi öregektől, hogy amikor a Szentháromság-Isten áldott személyei felé közeledek, még arra is ügyelnem kell, hogy lehetőleg a tisztelem kifejező jeleit is öltsem magamra. Ha megjelenek az Úr házában, lehajtott fejjel, összetett kézzel és meghatott lélekkel imádkozom. Hála, hogy oda mehettem, és átélhetem áldott jelenlétét.

Van egy régi magyar kifejezésünk: Ünneplő ruha. Amikor valamit, valakit ünnepelünk, még erre is odafigyelünk.

Valaki egyszer így próbált engem kioktatni: Így illik nekünk, noha Isten nem a „külsőségeket” figyeli elsősorban. Neki a lélek fontosabb. A lelkület. A belső felkészültség. Aki flegmán lekezel az ünnepeket és az ünnepeleket, önekik én a teremtés-történet negyedik napjára hívtam fel a figyelmüket. A világosságról van szó. „Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és az esztendőeknek”.

Meghatározó jelek. Többek között az öltözékünk is ide tartozik. Fiatal, aktív lelki-pásztorokodásomra visszatekintve, elmondom a véleményemet. Az akkori társadalmi felépítettségünk szerint a legtöbb dolgozó ember vagy földművelő volt, vagy iparos, vagy gyári munkás, bányász, közalkalmazott. Már a hétköznapi viseletükről meg lehetett mondani, ki hol dolgozhat. De minden foglalkozásbeli csoportnak megvoltak az ünnepi öltözékei is. A falusi emberek – főleg a nők – ünnepi öltözékét „népviseletnek” nevezzük ma. Csodálatos hímzések, kézimunkázás, szín-összeállítás eredményei ezek. Ma szinte megfizethetetlenek ezek a múltból szóló, elragadó relikviák.

Ha egy vasutas fölvette az egyenruháját, tágra nyitott szemmel néztek utána nők és férfiak egyaránt. Én min-

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.

Az adventi, karácsonyi és újévi
ünnepekkel kapcsolatos írások

Gyülekezeti beszámolók:

Alhambra, Chicagó, New York

Könyvajánlat: Kelemen Sándor
Tomi: Kornya Mihály és családja
származástörténete / Áhitat 2018
Múlt, jelen, jövő baptista naptár

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

*Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.**

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 6468 State Road # L1
 PARMA, OH 44134
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2518 E. McKittrick Place
 BREA, CA. 92821
 zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok kedves olvasóinknak!**

Mit olvashatunk az év utolsó számában? *Gerzsenyi testvér* személyes hangvételű írása: Hogy telik a karácsonyod? indítja a legszebb ünnepvel kapcsolatos gondolatainkat. A kérdésre érdemes válaszolni - próbáld meg te is, kedves olvasó! További három lelkipásztor írása is segíteni fog ebben. Sokadik karácsony ez az ideje - nem az első, s reméljük, nem is az utolsó. Vagy ha mégis az lenne? Advent éppen arra is emlékeztet bennünket, hogy ígérete szerint vissza fog jönni *Jézus Krisztus*. Az pedig ezeknek az ünnepnapoknak, sőt minden eddig megszokottnak a végét is jelenti. Lehet, hogy egyre többen vannak, akiket ez inkább zavar, mint hogy örömmel töltene el. Miért? Talán azért, mert elég jól érezzük magunkat ebben a szépnek teremtett világban, s ritkán gondolunk arra, hogy ami ezután következik, az még szebb lehet. *Pál* elég nagy betűkkel ír az odafelvalók gyönyörűségéről (amiket szem nem látott...), de János is.

Szép világunkban azonban egyre sűrűsödő gyakorisággal fordulnak elő az olyan rettenetes események, amelyre nehezen találunk szót is. *Max Lucado* írása segít feldolgozni a texasi baptista templomban történt tragédiát. Mégiscsak jó, hogy nincs itt maradandó városunk, vagy hogy nem ez az, amit számunkra készített szerető Urunk. S nem csak sírunk a sírókkal, hanem „várjuk az Úr Jézust”, aki eljön, mint ígérte.

Ebben a hónapban három gyülekezet-

től is kaptam beszámolót. Örülünk az örülőkkel, s imádkozunk egymásért! Különösen is a lelkipásztort kereső, lelkipásztorra váró gyülekezetekért.

A szokásos évi kiadványok (*Áhítat és a Múlt, jelen, jövő naptár*) mellett egy új *Kornya könyvről* is olvashatunk ismeretést a szerzőtől. A könyvek megvásárlásának módját is megtaláljuk az ismeretések után. Ha szükséges, kérhetjük a lelkipásztorok, vagy a szerkesztő segítségét a könyvek megrendelésénél.

Végül felhívom olvasóink figyelmét arra, hogy az első és az utolsó oldalon található vers tulajdonképpen énekszöveg. Az Angliában élő *Williams Anikó* sok szép, régi és új énekszöveget írt és fordított, melyeket az interneten megtalálhatunk. A legtöbbnek a kottája is megtalálható ugyanott.

Köszönöm munkatársaimnak – a rendszeresen író lelkipásztoroknak és a közelben és a távolban élő, cikkeket küldő testvéreimnek az év során beküldött cikkeket. A jövőben is kérem segítségüket, hogy az *Evangeliumi Hírnök* jó és szép munkát végezve betölthesse küldetését a következő esztendőben is! (szerk)

DECEMBER

*Lassan vége az évnek,
 Lassan te is megérted:
 éveid egyszer véget
 érnek. Hajtsd meg hát térded
 az előtt, ki e létnek
 határt vetett, s megérzed:
 csodálatos az élet!*

Herjeczki Géza

**Örülünk az építkezés előrehaladásának.
 Imádkozunk a sikeres befejezésért!**

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

HOGY TELIK A KARÁCSONYOD?

folytatás az 1. oldalról

dig katonatiszteknek gondoltam őket. – Vasárnap és a jeles ünnepeken a mi falunkban – a férfiakon fehér vászoning, fényesre suvickolt fekete csizma, zsinóros-gombos mellény, vagy zeke, esetleg sötét öltöny. Ünneplő kalap a fejeken. – Ballagtak a templomba. A női oldalon ugyanilyen vonzó, ünnepi ruhás lányok, asszonyok. Miért öltöztek így fel? Mert az Isten házába mentek. Mert tisztelték Isten földi lakóhelyét és jelenlétét. Ez az illemhez tartozó követelmény volt. És az is, hogy a férfi leemelte a kalapját, ha elment a templom előtt. A szószéken nyugvó Biblia miatt. A másik pedig keresztet vetett, az oltári-szentség miatt.

Kik ünnepelnek karácsonykor? – Mindenki! Boldog-boldogtalan. Hívó és ateista egyaránt.

Mélyen sajnáljuk azokat, akiknek halvány fogalmuk sincs arról, hogy mit jelent a tetet-öltés, miként lehet egy kis csecsemő a világ Megváltója. Nem tudnak azonosulni azokkal, akik szívükben így gondolkoznak: „menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg, hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr”. Ezek a szegény, buzgólkodó ünnepmániások megállnak a karácsonyi kellékekkel tömött kirakatok előtt, vagy a felcíomázott karácsonyfák fény-árnyéka alatt. Nem annak örülnek, hogy Isten Fia földre jött – kegyelmével, bűnbocsánatával, igaz békességével. Ők „boldogok”, mert néhány napig nem kell dolgozni, boldogok, mert degeszre ehetik-ihatják magukat a speciális karácsonyi eszemiszom-lakomákon. Na, és az ajándékok! Vajon mit kapok ettől, attól, amattól? A szokásosat? Pedig az már olyan unalmas!

Jézus születése napján hány ünnepelő embertársunk „születik újjá”, vagy éli át a megújulás örömteli kegyelmét? Hányan lesznek Isten gyermekévé, cserében – a jászolban nyugvó Úr Jézusért?

Térdre hullok a csillagfényvel bevilágított istálló ajtaja előtt. Érzem tudom, hiszem, hogy az a pólyás baba nem csak Mária és József, hanem az én aranyos testvérem is, Megváltóm, Üdvözítőm! – Ezeket megőrzöm és „forgatom a szívemben”, mint Mária „nagyasszony”. Visszatérek hétköznapijaimba, és dicsoítom, magasztalom áldott Istenemet mindazért, ami pontosan úgy történt, ahogy a Teremtő megígérte. Hites gondolataimban megcsókolom a kezét annak az engelmes asszonynak, aki a testi közvetítője lett a Messiásnak, ki örök életet hozott számomra is.

„Dicsőség! Békesség! Jóakarát!”

Gerzsenyi Sándor

VELÜNK AZ ISTEN!

Nem szeretem a teljes magányosságot. Ha adott ideig nem lehetnek velem családomb tagjai, lelki testvéreim, ismerőseim, feltétlenül legyen velem az Isten! Ő akkor is legyen velem, ha kedves és szerető emberek vannak közelemben, akkor is, ha minden jól megy. A Biblia és a gyakorlat is azt igazolja, hogy **az Ő jelenlétéből ki lehet kerülni!** Valóban azt nélkülözni is lehet, nemcsak úgy érezni. Akkor pedig mit ér a karácsony, a szilveszter, az újév? Fáradtságom, munkám is eredménytelen marad!

Istenre jobban szükségem van, mint az olvasó szemüvegemre. Ő segít észre venni a jelentőséggel bíró részleteket, pontosan olvasni a nekem szóló üzeneteket, helyesen értelmezni, majd pedig alkalmazni azokat.

Istenre inkább szükségem van, mint a Bibliámra. Ha az utóbbit elhagyom valahol vagy otthon felejttem, akkor kérhetek, vásárolhatok mást. Istent senkivel és semmivel sem helyettesíthetem! Be-lőle csak egy van!

Istenre sürgősebb szükségem van, mint a prédikációim vázlataira. Az Ő jelenléte teljes biztonságot szavatol. Olykor jobban szolgáltam írott vázlat nélkül. Ez nem igaz Isten jelenlétére nézve! Egykori vázlataimon még sokat lehet javítani. Isten azonban tökéletes!

Hogyan történhet meg, hogy egyszer csak az a fájó felismerés nyíljon belém: nincs velem az Isten! **Mindig szükségem van Rá, de különösképpen életem végén.** Tegnap történt velem, hogy negyedik lányunkkal, Hajnival vásárló körútra mentünk Kelownában. Hála Istennek, az elején minden reménykeltőn alakult. Hanem történt egy helyen, hogy elektromos hálózati dugasz adapter keresésekor szükségem volt a szemüvegemre a pontos tájékozódás érdekében. Kivettem a táskámból, amit aztán letettem a földre. Közben megpillantottunk egy szemrevaló, strapabíró kis bőröndöt is. Jó volt az ára is. Megint a legjobb döntést akartuk hozni. Véleményem szerint sikerült is. Tovább haladtunk fogkefét keresni. Hirtelen az az érzésem támadt, hogy hiányzik valamim! Üres volt az előbb még táskát cipelő kezem. Hol hagytam a táskámat? – ijedtem meg! Benne volt minden kanadai iratom, összes készpénzem, a bankkártyám is! Menjünk vissza a megtett útvonalunkon! – jutott eszembe. Nagy öröömre, Isten kegyelméből még mindig a földön volt a táskám, ott, ahol hagytam. Senki sem vett el belőle semmit! Hasonlóképpen szakadhat meg a kapcsolatom, közösségem Istennel! *Amikor valami, valaki tartósan jobban érdekel engem, mint Ő; amikor saját tervem jobban le-*

köt, mint a vigyázás; amikor leértékelem Őt: megszakad a kapcsolatom Vele! Menjünk vissza életutunkon odáig, ahol ismét találkozhatunk Istennel!

Minden olvasónak kívánok együtt ünneplést, együtt járást az élő Istennel!

Vass Gergely, Kelowna

ADVENTI ÉNEK

A szobában sötét volt. Hajnal felé járhatott az idő, mégsem jött álom a szememre. Valami ébren tartott. Várakozással tekintettem az órára, míg egyszer csak megszólalt a telefon, és felcsendült a jól ismert karácsonyi ének, majd még egy, meg néhány kedves szó és köszöntés. Ezután ismét sötét lett a szobában, de a lelkem tovább zengedett, talán még dúdoltam is kicsit, míg végül a fáradtság le nem győzte a hajnali énekest.

Igy telt tavaly a karácsony előtti éjjel nekem, messze az óceánon túl.

Az éjszakai köszöntést több ezer mérföldről kaptuk, attól a gyülekezettől, aki akkor már másfél év nappalain és éjjelein keresztül imádkozott értünk, kérve az Urat, hogy járjon előttünk, és hozza el végre a találkozást és a közös szolgálat idejét.

Ma hálaadással tehetünk bizonyosságot arról, hogy az Mennyei Atyánk meghallgatta az imádságainkat. Az Ő csodálatos keze munkája nyomán ma már együtt készülhetünk az idei karácsonyi kántálásra. Reméljük, hogy másnak is okozunk ezzel álmatlan, de áldásos éjjelt.

Azóta az éjszaka óta világossá vált számomra, hogy van, amire érdemes várni, és van Akire jó énekelve várni. Ebben az évben is várakozással telik az adventünk, de egy kicsit másként, mint eddig. Hálások vagyunk a gyülekezetért, ahová az Úr helyezett bennünket, és nagy örömmel várjuk az együtt töltött ünnepeket.

Tudjuk, hogy minden advent során Istenünk munkálkodni akar az életünkben. Lehet, hogy épp most formálja a te adventi énekedet, hogy majd aki meghallja végre töled, örömmel énekelhesen, együtt veled.

Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. / Sokan látják ezt, félük az Urat, és bíznak benne. - Zsolt 40,4

Huli Sándor

ÁHÍTAT

„Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön” (1Kor 11,26).

Az újszövetségi beszámolók arról tanúskodnak, hogy a Gyülekezet a kezdetektől nagy fontosságot tulajdonított az **úrvacsorai közösségnek**. Tanítványai elmondása alapján váltak ismertté az Utolsó vacsora részletei, és tőlük hallva Jézus rendelkezését az emlékvacsoráról, az öskeresztyén közösség életében kiemelkedő jelentőséggel bírt az Úr áldozatát is szimbolizáló kenyér megtörése. Az ószövetségi rendtartást követő „hálaadás pohara” a bűneinket elfedező vér jelképe lett, és így az Úrvacsora is - bár Jézus Krisztus halálára emlékeztet - a hálaadás alkalma. Természetesen, rakódtak másféle tanítások és hagyományok is az évszázadok során az apostoli példára, miért is fontos gyülekezeti létünknek ezt a mozzanatát az Ige tükrében újra és újra megvizsgálunk.

Ezt tették a reformátorok. Főleg *Kálvin* és *Zwingli* tanításában lett az úrvacsora újra az evangélium meghirdetésének kiemelkedően fontos alkalmává, amiben Jézus Krisztus egyszeri és örökérvényű áldozatára emlékezünk.

Az Úr halálát hirdetjük. A Korinthusiakhoz írt első levelében az úrvacsorai közösség részleteire is kitér Pál apostol, mert folyton kísért a veszély, hogy az ember „méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát”. Ez a kifejezés a közösség életét sértő magatartásra utal, ami az üdvözítő váltságot hirdető gyülekezet egységének és biztonságátelének árt. A szeretetlenség, a testvérek iránti figyelmetlenség, a jegyekkel való tiszteletlen bánásmód és még sok minden idetartozhat. Az úrvacsorai közösséghez méltatlan magatartás a kegyelemtől elzárkózó szív megnyilvánulása. Kálvin János genfi szolgálata idején a gyülekezetet heteken át készítette az úrvacsorai alkalomra - a felkészülésben az Ige-szerinti önvizsgálatot és bűnbánatot is gyakorolva.

Az Úr halálának hirdetése az úrvacsorai közösségben a Gyülekezet feladata lesz addig, míg Jézus Krisztus vissza nem jön értünk. Nem divatos manapság a halálról gondolkodni és beszélni. Urunk halálának a tényét és jelentőségét azonban nem feledhetjük, nem hallgathatjuk el. *Ha nem engedelmeskedünk e rendelkezésének, akkor megszüntünk újszövetségi gyülekezet lenni; de mi jót*

kínálna egyébként is az olyan vallásosság a világnak, ami a feltámadás erejét és örömét nem hirdeti, mert a Győzelmű Krisztus nélkül halálos béklyókkal vesződik önmaga is? A váltsághalálról, a keresztfán és a Feltámadásban megharcolt diadalról szóló prédikáció Urunk most folyó munkájának megismerésére hívja a ma emberét, minket, akik Isten kegyelmére szorulunk, és azt Jézus Krisztusban meg is nyertük a hit által. *Nincsen újjászületés és üdvösség, csakis Krisztus áldozata révén.* Igen, a mindenkor Gyülekezet a kor sajátos kihívásaira is választ kap a Szentlélektől, és a modern kor eszközeivel élve végzi szolgálatát a világban, de az Úr halálának ilyen hirdetése, az arról való cselekményes prédikáció, az úrvacsorai alkalom, kortól és kultúrától függetlenül a feladatunk marad. Mindemellett, engedelmességünk és hitünk bizonyítéka is.

Adjunk hálát az Úrvacsoráért, ami Megváltónk visszajövetelére is emlékeztet minket!

Novák József

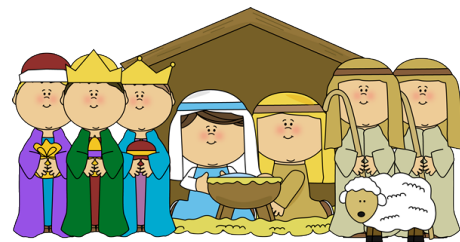
ISTEN SZEME FÉNYE

Lehet, hogy néhány kedves olvasóm most ráncolni fogja a szemöldökét egy kijelentésemre: nagyon nem kedvelem az olyan karácsonyi énekeket, amiknek az a mondanivalója, hogy „bezzeg, ha én ott lettem volna a jászolnál...” Utólag – főleg a Szentlélek kijelentései után – könnyű ilyeneket mondani. De gondoljunk csak bele: Izráel Messiása, Dávid Fia, sőt az Isten Fia - egy jászolban, barmok közt, majd később villogó kardok elől menekülve... Próféta szem kell ahhoz, hogy meglássa valaki: ez a baby-boy valóban Isten egyetlen megoldása a világ – és benne az egyes ember – minden bajára.

Van azonban még egy nagy, kunkorodó kérdőjel bennem a saját oda-térdelemmel kapcsolatosan. Nincs benne a Bibliában, ezért nincs jogom kijelenteni, hogy a pásztorok és a keleti bölcsek találkoztak egymással. De egy biztos: *ugyan abba a porba térdeltek bele a jászol-bölcsőnél.* Jól értsük meg tehát: a gazdag, aranyat is hozni tudó keleti mágus - a maga „Ph. D-jával”, ahogy ma mondanánk - és az alig-alig mosakodó pásztor - egy ugyanazon porba térdel le, egy gyermek előtt. Tetszik, vagy nem tetszik, de tudomásul kell vennem, hogy nincs más út - elfogadni az egyetlen megoldást, és elfogadni azt is, hogy még „annak a bizonyos másíknak” a számára sincs más megoldás. És eltelik harminc-

egy-két év, majd ugyan annak a golgotai keresztnak a lábánál, ugyan *abba a porba kell letérdelnünk – mindkettőnknek.* Mert csak ezen az egy úton jutunk be - ugyan abba a mennyországba.

Kedves énekem - hogy ne mondjam: kedvenc karácsonyi énekem - Pintér Béla csodálatos himnusza: „*Gyere el a*

jászolhoz még ma éjjel / találkoznod kell Isten szeme fényével ...” Ez aztán csodálatos dolog: a jászolban valóban Isten szeme fénye, megszületett Fia nyugszik. Aztán felnyög a lélek: *“de hiszen ... hiszen ő is ott térdel ... akit én igazából nem szeretnék legalább karácsonykor látni.”* És képzeld csak el: tovább árad a kijelentés, a Szentlélek megnyitja a Bibliát Zakariás 2-nél, és a 8. versben azt mondja neked a másik emberről: *“Aki titeket bánt - az Ő szeme fényét bántja!”* És felkavart szívvel kérdezed: *“Akkor most Jézus az Isten szeme fénye, vagy az a másik ember, akit olyan nehéz elfogadnom?”* A válasz pedig megdöbbenő: **“MINDKETTŐ!”** Mert Jézus Krisztus bennetek lakik. Nem szerettem úgy Jézust, hogy nem szeretem azt, akiben ott lakozik.

Megölelheted te is most, 2017 karácsonyán, az ünnepelt “birthday boyt”, Jézus Krisztust. Ezt igen egyszerűen megteheted - és még ráadásul születésnapi ajándék is lesz ez Néki. Öleld meg testvéredet, azt, akit talán legnehezebb átkarolni... Ha elég bátor vagy hozzá, akkor szemérmesen elutoghatsz neki: *“te vagy az Isten szeme fénye - és én is szeretlek.”* És örvendezni fog az Isten angyalai, de örülni fog a Szentháromság Egy Örök Isten - az Atya, a Fiú és a Szentlélek - is, mert ismét győzött... ki is? Az a bébi a jászol bölcsőben? Vagy már a felnőtt Júda Oroszlánja? Aki ott ül az Atya Isten jobbán, minden hatalommal a kezében? Adjatok - adjunk karácsonyi ajándékot Jézus Krisztusnak - azzal, hogy átöleljük őt a testvérünkben, barátunkban, “nem-túl-kedves rokonunkban”, mert ő is Isten szeme fénye - vagy azzá válhat, ha még nem az. És lehet, hogy éppen a te ölelése teszi hamarosan azzá!

Dr. László Imre

Gyermekbemutató New York-ban

Úgy hiszem mindannyian egyetértünk abban, hogy egyik legnagyobb ok az öröme és hálára, amikor egy kis gyermek megszületik egészségben. Mi, mint gyülekezet is örülünk annak, amikor kisgyermekek által is gyarapodhatunk.

Egy ilyen nap volt a november 12-e vasárnap is, amikor együtt örülhettünk a **Kulcsár és Elekes** családdal, amikor a szülők, **Timea és Zsolt** hozták kisfiukat, **Joshua Alexander Kulcsárt**, hogy bemutassák a gyülekezetnek, és együtt imádkozhassunk értük.

Kulcsár Attila lelkipásztor (a kisgyermek egyik nagybátyja) az 5. Mózes 6:1-9 alapján fejtette ki ezt a kérdést: Mi az áldott család titka? Általában minden ember gyönyörködik a gyermekében, de ahhoz, hogy áldott családi életünk lehessen, gyönyörködnünk kell Istenben és az Ő igéjében. Ő megérdemli, hiszen vigyáz ránk, és meghallgat minket amikor Hozzá kiáltunk. Olvassuk gyermekeinknek is Isten igéjét és engedelmeskedjünk is annak!

Rev. Kulcsár Sándor lelkipásztor, és egyben boldog nagytata, a János ev. 6:9 verséből egy rövid kijelentést emelt ki: *"Van itt egy gyermek"*. VAN - ami azt jelenti, létezik (mert megszületett), mert Isten adta Őt, képmására teremtve. Az, hogy ITT van, nem véletlen, hanem kiválság, mert Isten rátek, szülőkre bízta, és ide hoztátok Őt Jézus elé. Tegyétek ezt napról-napra!

Mindketten imádkoztak az újszülöttért, a szülők, majd **Gergely István** helyi

lelkipásztor imája zárta az áldáskérést. Ezután a büszke nagytata, **Kulcsár testvér**, örömmel mutathatta be tizenkettedik unokáját. A jó kívánságok tovább folytatódtak, amikor a **Szabó család Chicagóból**, a vasárnapi iskolások cso-

portja, valamint **Kulcsár Nusika, Szabó Erzsike és Szabó Erika** fejezhették ki köszöntésüket.

Isten áldja meg ezt a kis áldott családot is, hogy vihessenek sok örömet és áldást sokak életébe, mindannyiunk örömeire és lehessen **Joshua Alexander** is Isten gyermeke, hűséges tanítványa!

November 26-án egy újabb gyermekbemutatásnak örvendhettünk a **Gergely és a Halász** családdal együtt. **Rebeka és Arnold** elhozták **Joshua Nathan Halászt**, hogy örte is imádkozzunk.

Gergely István lelkipásztor a Márk 10:13-16 alapján szolgált igei üzenettel: Az első gyermekáldatás tanulságai címmel. Beszédét a nevek jelentésével kezdte: **Joshua**, mint szabadító és **Nathan**, Isten ajándéka. Az igék alapján pár gondolatot ragadott ki: Meg kell tanuljuk Isten igéje szerint értékelni gyermekeinket, törődve lelkükkel is. Hiszen ők is fontosak Isten számára, mert Ő teremtette őket és meghalt értük, s majd ők is sokat tehetnek az Ő országáért. Vigyük, segítsük gyermekeinket Isten közelébe imádság, példamutatás által. Legyünk gyermekhitű tanítványai Krisztusnak, akik elfogadják mások gondoskodását, igénylik a lelki táplálékot és tisztaságot. Imádkozzunk, hogy megértsük Isten üzenetét és az Ő tanítása szerint éljünk!

Először a szülők, nagyszülők, egy édesanya és édesapja a gyülekezetből, majd **Gergely testvér** imádkozott és örömmel mutatta be első unokáját. A köszöntések sorába elhangzott a vasárnapi iskolások csoportja, ének szolgálat a lányok részéről, és egy-egy költemény **Halász Johanna, Gergely Ruthie és Kulcsár Szilvia** előadásában.

Legyen ez az első gyermekáldatás ebben a családban is gyümölcsöző, Isten áldásával megkoronázva, és adjon a jó Isten erőt, bölcsességet a kis **Joshua Nathan** neveléséhez!

Erdei Gabriella, New York

KIÉ VAGY?

*Kié vagy édesanyád karján,
kicsi gyermek, mindnyájunk szemefénye,
boldog szülők beteljesült reménye?*

*Enyém! – mosolyog rád édesanyád,
amikor szívére ölel.*

*Enyém! – simogat meg édesapád,
amikor magasba emel.*

*Miénk! – mondjuk mi mind,
kik velük együtt örülünk neked,
s féltve vigyázzuk harmatéleted.*

És ma Jézus szólal meg:

„Enyém vagy!

*Enyém, mert megváltottalak,
neveden hívtalak,
szüleidnek szent megbízással
ajándékol én adtalak.*

*Élpecsételek, óvlak, védelek,
és egész földi vándorutadon
láthatatlanul én leszek veled.“*

*Csendesen figyelünk az égi szóra,
Igen, te Jézusé vagy!
Áldott óra!*

*Áhítattal látjuk homlokodon
a láthatatlan szent pecsétet.
Jézusé vagy! De Ő reánk bíz téged.
Titkok fátyola lebben,
hogy te így vagy miénk még
teljesebben!*

*Jézus van itt mindnyájunkhoz közel,
s kegyelme mindnyájunkat átölel.*

Túrmezei Erzsébet

VENDÉGEK AZ ALHAMBRAI GYÜLEKEZETBEN

Október 22.-én, vasárnap, vendégeket köszöntöttünk gyülekezetünkben. *Dr. Vass Gergely* testvért, a kanadai British Columbia tartományban levő Kelownai Magyar Keresztyén Misszió gyülekezetének lelkipásztorát, a kaliforniai Oxnardban lakó leányát, *Hajnalkát* és családját: férjét *Troy Avery-t*, két kislányukat, *Eloise-t* (11 éves) és *Annát* (8), valamint Nagyváradról *Halász Ferenc* testvért és feleségét *Dr. Vass Irénkét*. *Vass* testvér és a *Halász* házaspár rokon látogatáson jártak Kaliforniában Hajnalkáéknál.

AGAPE felnőtt vasárnapi iskola

Vass testvért második alkalommal köszönthettük gyülekezetünkben, de első ízben, amióta a kelownai gyülekezet lelkipásztora (2015. szeptember). *Hajnalka* a teológiai tanulmányai idején közösségünk tagja volt. Innen ment a Trinity Evangelical Divinity School-ba (Deerfield, IL), ahol 2002-ben megszerezte a Master of Arts in Church History szakképesítést is. Jelenlegi amerikai gyülekezetükben a nőtestvéreknek Biblia-tanulmányokat vezet. Férje, *Troy Avery* testvér teológiai tanulmányait a Southern Baptist Theological Seminary, Louisville, KY-ban végezte. A Master of Divinity diplomát 2002-ben szerezte meg. Jelenleg tartalékos tábori lelkész a US Navy kötelékében. *Halászné, Dr. Vass Irénke* testvérnő, mint a bátyja is, fogorvos. *Halász* testvér nyugdíjas mérnök. Éveken át a nagyváradi gyülekezet adminisztrátoraként szolgált.

Vendégeink már a felnőttek vasárnapi iskolai foglalkozására (AGAPE) megérkeztek. Az „Isten törvénye” című sorozat részeként, 2Sam 7,1-6, 8-10, 12-16 alapján az Úr Dávidnak adott ígéretét tanulmányoztuk: „Így a te házaod és királyságod örökre megmarad, és trónod örökre szilárd lesz.” Vendégeink is aktívan bekapcsolódtak a beszélgetésbe; hozzászólásaikkal, kérdésekkel, magyarázatokkal és példákkal tették még gazdagabbá az ige közös tanulmányozását.

Az istentiszteleti alkalom most is az Urat magasztaló közös énekléssel kezdődött, majd a köszöntések és hirdetések után *Troy Avery* testvér angol nyelvű imádságával folytatódott. Az egyéni szolgálatok, imádságok és közös énekek sorában *Halászné Dr. Vass Irénke* „Kiáltani szeretnék” című saját versét szavalta el. *Halász Ferenc* testvér bizonyágtevessel szolgált, amit a Titus 2,11-14-ben található ígére alapozott. Azért adott hálát, hogy Jézus Krisztusban megjelent az Isten üdvözítő kegyelme neki is. Élete néhány kiemelkedő eseményében segítséget nyert a hitetlenség és a világi kívánságok megtagadására. Jézus Krisztus vezette át a próbákra, arra ne-

A vendégek balról: *Troy Avery* és felesége *Vass Hajnalka* két kislányukkal (*Eloise* és *Anna*), *Dr. Vass Gergely* lelkipásztor, *Halászné Dr. Vass Irénke* és férje *Halász Ferenc*

velve őt, hogy józanul, mértékletesen, igazságosan és kegyesen éljen. Kihangsúlyozta a mértékletesség és a józanság fontosságát. Példákat hallottunk arról, hogyan bízhatjuk mindezt az életünket Jézus Krisztusra. A felülről való bölcsesség a testi-lelki bajok, betegségek megelőzésének és gyógyításának ma is egyik biztos eszköze. Arra bátorított, hogy hittel várjuk a mi boldog reménységünket, nagy Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőséges megjelenését. Utalt a szűkebb hazájában megtapasztalt múlt századi ébredésre, amire szükség van ma is. Feladatunk, hogy imádkozva készüljünk a Szentlélek hasonló munkájára.

Dr. Vass Gergely lelkipásztor testvér 2Kor 3,12-18 alapján szolgált igehirdetéssel. Bevezetőjében háláját fejezte ki az Úrnak, és megköszönte a gyülekezetnek, hogy lánya a diákevei alatt gyülekezetünkhöz tartozott, és családjaink vendégszeretetét élvezte, „ami az idegenbe szakadt diáklánynak felbecsülhetetlen támogatást jelentett”.

Igehirdetésének a címe „ÁTFORMÁLÓDÁS AZ ÚR LELKE ÁLTAL” volt. A Korinthusiakhoz írt 2. levélben Pál apostol – többek között – Jézus Krisztus valódi tanítványainak a jellemével

foglalkozik, azért, hogy ez a miénk is legyen a Szentlélek átalakító munkája nyomán. Az Ó- és Újszövetségben említett lehetőségeket öt csoportba gyűjtötte.

Ez volt az igehirdetés vázlata:

1. A Szentlélek munkája, szolgálata maradandó (12-13). A mózesi törvény szolgálata a kárhoztatás módszerét alkalmazza. Ezzel szemben, a Szentlélek szolgálata megigazít.

2. Az ÚR Jézus Krisztus fejt meg az Ószövetség titkát (14-16). Általa tűnik el a lepel a szívünkről.

3. Az ÚR Jézus Krisztus Lelke szabad baddá tesz (17-18). Krisztus nem azonos a Szentlélekkel. A Szentháromság tagjai lényegük, természetük és céljuk tekintetében megegyeznek. Krisztus általunk megtapasztalható jelenlétét a Szentlélek hordozza. A lepel lehullásával szabadságot nyerünk (Gal 2,4; 4,6-7; 5,1; Luk 4,18; Róm 8, 2; Jn 8, 32-36; Róm 3,19-20). Így szemlélhetjük állandóan és közvetlenül Isten dicsőségét a Fiúban. Leköti az érdeklődésünket, a figyelmünket és a törekvéseinket is ez a szemlélődés. Nem egyedül részesülünk benne, mint Mózes, hanem mindnyájan!

4. Közben valóságosan átförmálódunk az ÚR Lelke által. Hogy egyre inkább hasonlítsunk az ÚR Jézushoz (Róm 8,29; 1Kor 15,49-54; Kol 3,10; 1Jn 3,2).

5. Lássuk, értelmezzük, tükrözzük helyesen az ÚR Jézus Krisztus dicsőségét! A Szentírás különböző élethelyzetekben látatja velünk Krisztust. Olvassuk, tanulmányozzuk imádkozó szívvel, elmélkedve. Életünk, munkánk egyre inkább hordozza, tükrözzé az Ő dicsőségét!

Az istentisztelet utáni közös ebéd

Az istentisztelet után finom, változatos potluck ebéddel folytatódott a testvéri együttlet. (Az év tíz hónapjában szolgálnak nőtestvéreink vasárnaponként szeretetvendégséggel, minek során további lehetőség adódik az egymással való beszélgetésekre is.)

Köszönjük kedves vendégeink látogatását és szolgálatát. Szeretettel várjuk jövőbeni látogatásukat is. Az ÚR áldja meg életüket és szolgálataikat!

dr. Szenohradzski János

CHICAGO

Gyülekezetünk -ez év májusától lelkipásztor nélkül lévén- arra kényszerült, hogy a két diakónus és vendég lelkipásztorok szolgáljanak vasárnaponként az igehirdetéssel, valamint havonta egyszer Úrvacsorával. Így történt, hogy Anyák napján **Zeffer Béla** lelkipásztor volt vendégünk Clevelandből; délelőtt és délután igehirdetéssel szolgált. Zeffer testvér gyülekezetünk elindulásakor nagyon sokszor „átjött” Clevelandből, és akkor is nagy segítségünkre volt. Ezt a szolgálatát is köszönjük!

Június 4-én, pünkösd vasárnapján **László Imre** lelkipásztor látogatott meg bennünket ugyancsak Clevelandből, és ígét hirdetett délelőtt és délután közösségünkben. Ő sem volt idegen számunkra, hisz egyszer már szolgált Chicagóban.

Az Erdélyből hívott lelkipásztor, **Nagy Ferenc** testvér, három vasárnapon át hirdetett az ígét közöttünk, június végén és július első felében. Nagy testvér család-látogatásokat is végzett ez idő alatt. Tiszta evangéliumot hirdetett, és angol nyelvű PowerPoint bemutatóval segítette fiataljainkat, hogy megértsék az üzenetet. Köszönjük áldozatos szolgálatait!

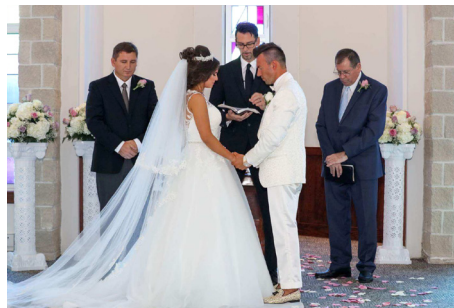
Szeptember 9-én került sor Koncz Tibor és Bogdán Denisza menyegzőjére, melyen három lelkipásztor szolgált. **Rev. Mike Ruge**, a **Harwest** gyülekezet egyik lelkipásztora végezte a fogadalmotélteli ceremóniát, míg **Zeffer**

Koncz Tibor és Bogdán Denisza

Béla és Püsök Dániel alkalmi igei buzdítással szolgáltak. Ezek mellett szolgált a helyi gyülekezet énekkara **Máté Bálint** testvér vezényletével, valamint énekszolgálatok, versek és igei tanácsok hangzottak el a család tagjai részéről az ifjú pár felé. A díszvacsora ideje alatt

egy rögtönzött zenecsoprot szolgált **Bákai Joe** irányításával. A menyegzőn a családtagok mellett, részt vettek a chicagói gyülekezet családjai, valamint Berettyószéplakról (Erdély), Vácról (Magyarország), Sacramentoból, San

Antonioból, New Yorkból, Clevelandből érkezett vendégek. Ezúton is Isten bőséges áldását kívánjuk az ifjú párra.

Másnap (vasárnap) az imaórán **Zeffer Béla** lelkipásztor, az istentiszteleten pedig **Püsök Dániel** torontói lelkipásztor szolgált, majd együtt végezték az úrvacsora felszolgálatát. A menyegzőre érkezett vendégek énekszolgálatai kiemelkedő része volt a délelőtti alkalmunknak. Köszönet mindenkinek!

Október 22-én vasárnap **Detroitból** látogattak meg és szolgáltak közöttünk **Huli Sándor** lelkipásztor és **Für Béla**

A fiatalok énekelnek; mert én az Úrtól vettem - úrvacsora osztás

testvér, feleségükkel, valamint **Juhász Robi**. Jó volt megismerkedni az új lelkipásztor házaspárral, valamint felfrissíteni a minden alkalmon énekvezetéssel szolgáló **Für Béla** testvérral kapcsolatunkat. Köszönjük áldozatukat!

A **Reformáció** alkalmából rendezett csendes-napokra a református közösség meghívására **Erdélyből érkezett Mike Pál** lelkipásztor nemcsak náluk szolgált, hanem vasárnap, október 29-én délután nálunk is hirdette Isten ígétét, a Reformációt záró közös istentiszteleten.

November 19-én délelőtt **Debrecenből** voltak vendégek, **Dobos Péter** testvér és családja; az igehirdetést testvérünk végezte.

A Thanksgiving-ünnep hétvégére meglepetést szerzett **Lukács János** lelkipásztor testvér úgy családjának, mint gyülekezetünknek, így november 26-án igehirdetéssel szolgált ismét közöttünk, aminek mindenki nagyon örvendett.

Advent első vasárnapján **Gergely István** lelkipásztor és a **Voices of Joy** énekcsoport voltak vendég szolgálattelveink

Karácsonyi koncert Chicagóban. A Voices of Joy együttes énekel, valamint az összevont énekkar.

New Yorkból. Gergely testvér igehirdetésében (Ésaiás 6:1-15) kiemelte Isten ígéreteit, melyek Jézus Krisztusban váltak valóra számunkra. Délután karácsonyi koncert volt, főleg az énekcsoport, de az énekkar és zenészek szolgálataival is. Egy felejthetetlen, örömteljes és áldott alkalom volt mindenki számára. Köszönjük testvéreink örömmel végzett szolgálatait.

Hálásak vagyunk, mint gyülekezet, hogy az Úr gondoskodik rólunk, bármilyen körülményben. Dicsőség Néki!

Szabó István

Texas church shooting and this brutal world

By Max Lucado

Yet again, yet so soon, we struggle to make sense of bloodshed and violence. Last week bikers mowed down on New York City's Westside. Sunday, worshippers slaughtered in a small-town South Texas church.

Life is a dangerous endeavor. We pass our days in the shadows of ominous realities. The power to annihilate humanity has, it seems, been placed in the hands of people who are happy to do so.

Contrary to what we'd hope, good people aren't exempt from violence. Murderers don't give the godly a pass. Terrorists don't vet out victims according to spiritual resumes. The bloodthirsty and wicked don't skip over the heavenbound. We aren't insulated. But neither are we intimidated. Jesus has a word or two about this brutal world. *"Do not fear those who kill the body but cannot kill the soul"* (Matt. 10:28).

His disciples needed this affirmation. Jesus had just told them to expect scourging, trials, death, hatred, and persecution (Matt. 17-23). Not the kind of locker room pep talk that rallies the team. To their credit none defected. Perhaps they didn't because of the fresh memory of Jesus' flexed muscles in the graveyard. Jesus had taken his disciples to the "the other side into the country of the Gadarenes, [where] two men who were demon-possessed met Him as they were coming out of the tombs; they were so exceedingly violent that no one could pass by that road. And behold, they cried out, saying, 'What do we have to do with You, Son of God? Have You come here to torment us before the time?'" (Matt. 8:28-29 NASB).

Do not give in to your fears. Resist the temptation to retreat and hunker down. This is the time for faith; the season for God-based hope.

These two men were demon-possessed and, consequently, "exceedingly violent." People walked wide detours

around the cemetery to avoid them.

Not Jesus. He marched in like he owned the place. The demons and Jesus needed no introduction. They had battled it out somewhere else, and the demons had no interest in a rematch. They didn't even put up a fight. *"Have you come to punish us before our time?"* (Matt.8: 29 cev). Backpedaling. Stuttering. Translation? *"We know you will put it to us in the end, but do we get double trouble in the meantime?"* They crumpled like stringless puppets. Pathetic, their appeal: *"please send us into those pigs"* (Matt.8: 31 CEV).

Jesus did so. "Move," he exorcised. No shout, scream, incantation, dance, incense, or demand, just one small word. We Christians trace the source of violence back to the devil. We place the fault of bloodshed at the feet of the one whose days are numbered; Satan. We find our hope in the sure victory of Jesus.

*And though this world with devils filled,
should threaten to undo us,
we will not fear, for God has willed
his truth to triumph through us:
the prince of darkness grim,
we tremble not for him,
his rage we can endure,
for lo, his doom is sure,
one little word shall fell him.*

- **Martin Luther**, *A Mighty Fortress*

This is the balance on which Jesus writes the check of courage *"Do not fear those who kill the body and cannot kill the soul"* (Matt. 10:28).

Courage emerges, not from increased police security, but from enhanced spiritual maturity. These days of violence call for people of faith. People of fear make poor decisions. They overreact, lash out and/or retreat. People of courage, on the other hand, keep a cool head. They are not blind to nor bewildered by the evil in the world.

Martin Luther King exemplified this courage. He chose not to fear those who meant him harm. On April 3, 1968, he spent hours in a plane waiting on the tarmac due to bomb threats. When he arrived in Memphis later that day, he was tired and hungry, but not afraid.

"We've got some difficult days ahead," he told the crowd. "But it doesn't matter to me now. Because I've been to the mountaintop. And I don't mind. Like anybody, I would like to live a long life. Longevity has its place. But I'm not concerned about that now. I just want to do God's will. And He's allowed me

to go up the mountain. And I've looked over. And I've seen the Promised Land. And I'm happy tonight. I'm not worried about anything. I'm not fearing any man. Mine eyes have seen the glory of the coming of the Lord."

He would be dead in less than 24 hours. But the people who meant him harm fell short in their goal. They took his breath, but they never took his soul.

Evildoers have less a chance of hurting you, if you aren't already a victim. *"Fearing people is a dangerous trap, but to trust the LORD means safety"* (Prov. 29:25 NLT).

Real courage embraces the twin realities of current difficulty and ultimate triumph.

Avoid Pollyanna optimism. We gain nothing by glossing over the brutality of human existence. This is a toxic world. But nor do we join the Chicken Little Chorus of gloom and doom. "The sky is falling! The sky is falling!" Somewhere between Pollyanna and Chicken Little, between blind denial and blatant panic, stands the level-headed, clear-thinking, still-believing person of faith. Wide-eyed, yet unafraid. Unterrified by the terrifying. The calmest kid on the block, not for lack of bullies, but for faith in our heavenly Father. The old people of God knew this peace: *"Though a host encamps against me, my heart shall not fear; though war arise against me, yet I will be confident"* (Ps. 27:3 RSV).

Do not give in to your fears. Resist the temptation to retreat and hunker down. This is the time for faith; the season for God-based hope. *"Be still in the presence of the Lord, and wait patiently for him to act. Don't worry about the evil people who prosper or fret about their wicked schemes"* (Ps. 37:7 NLT).

Courage is a choice. Let it be yours.

(FoxNews)

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

Wisdom from the Psalms

For the Lord taketh pleasure in his people: he will beautify the meek with salvation. Psalms 149:4

Jesus looked around at the people of Nazareth. There were people of all kinds there. He knew that He had been sent to them all, but He also knew that there were some who would reject Him. He knew there would also be those who would accept Him readily: His people. His people were the poor and oppressed. They were the slaves and the widows and the orphans. They were the outcasts: prostitutes and tax collectors and lepers. In a world where so much value was placed on beauty, His people were the dregs. But he had something to offer them that would make them beautiful. Through His grace, His people would be elevated to the level of angels, and even higher. In God's wisdom, the last-His people-would be first, and the first would be last. Jesus set out, looking to find His people.

Are we His people? Do we accept Him, and fashion our life to His will, or do we reject Him, continuing to live by our own rules? Christ will beautify the meek with salvation. It is in our meekness that we realize our need for God. Let God beautify you, and you will find His pleasure.

Make me meek, Lord. Break my spirit of willfulness and recreate me with Your beauty. Amen. (SWN)

DISCONTENT

There was an inveterate grumbler who couldn't find anything about which to give thanks or praise. Although financially he was very successful farmer, because of a very sour attitude, no one enjoyed his company. Nothing seemed to please him. His pastor tried to help brighten the outlook, all to no avail.

At the time of the potato harvest, the disgruntled farmer enjoyed a bumper crop. Wanting to strike a more cheerful note, the minister suggested, „Brother I understand you've had a tremendous season with potatoes this year. That certainly must be cause for rejoicing!”

The cronic complainer never even smiled, but sourly responded, „Yes, it's true. The harvest was good enough. But my problem is, I don't have any bad potatoes to feed my pigs.”

AND GOD SAID: BUT or WHERE CHRISTMAS AND X-MAS MEET

Does Christmas make you feel weary? Does *life* make you feel weary?
What's the way out?

He does not faint

nor grow weary

his wisdom is beyond searching out

He gives power to the faint

The best of them shall utterly fail

they shall walk and not faint

they shall run and not grow weary

They shall soar on wings like eagles

shall renew their strength

those who trust in the Lord

but

the best of them shall utterly fail

He gives power to the faint

his wisdom is beyond searching out

nor grow weary

He does not faint

Those who trust in the Lord

Shall renew their strength

They shall soar on wings like eagles

They shall run and not grow weary

They shall walk and not faint

For to us a Child is born

to us a Son is given and

and the government will be upon his shoulder

and His Name

Prince of Peace

Everlasting Father

Mighty God

Wonderful Counsellor

will be called

Wonderful Counsellor

Mighty God

Everlasting Father

Prince of Peace

and His Name

the government will be upon his shoulder

and to us a Son is given

for to us a Child is born

The word **but** is really a rather peculiar one. It is often used in phrases such as *Yes, but* or *I know, but..* or *I'd like to help, but...*etc. How different the word **but** is in God's vocabulary! That which can so easily have a negative effect when used by humans, changes things for the better when God pronounces it. - One of God's glorious promises starts with "But": "**But** there will be no gloom any longer: the people who walked in darkness have seen a great light. For to us a **child** is born, to us a **Son** is given and the **government** will be upon his shoulder and his name will be called **Wonderful Counsellor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace.**

Back to our central BUT above. Next to it we read of two finalities - the *choice men* and the *Lord*: Yes, there are *choice men*. However, even they *faint, grow weary* and are *powerless*.

Then the *Lord*. He is **The Great Singularity. One and Only.**

What about those who wait for the *Lord*? Just one simple action - almost inaction - for the powerless to do: *to wait for the Lord*. This is the all-sufficient antidote to all the ills we just read about - and this, the *single* solution, is open to all - for all grow tired and weary...

And the result? - *They shall renew their strength*. Really? What is the secret of *strength renewed*? The secret is the parallel expression, on the opposite side of the central **BUT** - *He gives power to the*

powerless. To all those who have grown weary and powerless - and who wait for him. He gives power - increasing strength to relieve the clipped-winged triple condition of growing tired and weary, of being powerless.

Then, gradually, or all of a sudden, the waiting person - *faint, weary and powerless, utterly* unable to rise above his circumstances - just as he is unable, by himself, to fathom the wisdom of God - finds, as he is trusting the Lord, that he is given *wings to soar*. The **divine BUT** is able to lift us up from the standstill of wearisomeness. Then we will be able to **run** (which we do not have to do *all* the time) and *not grow weary, walk* (which we *do* have to do most of the time) and *not faint. Are you waiting for the Lord?*

Aniko Williams

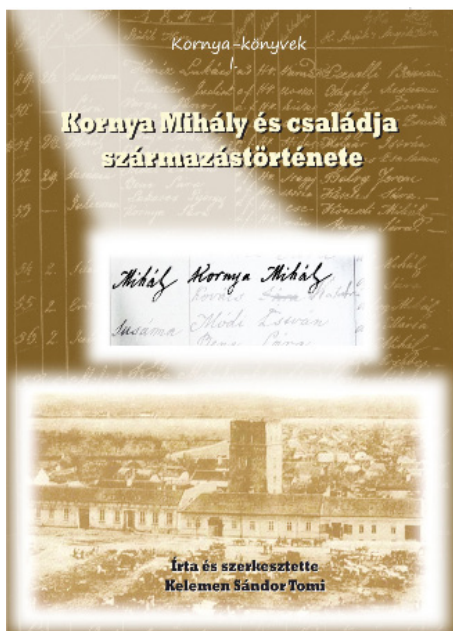
In Christ Alone

If anyone is saved, it is on the basis of Christ alone. There is salvation in no one else. God gives no other name under heaven by which men can be saved (Acts 4:12). Muhammed will not save you. Buddha will not save you. Mary will not save you. The Pope will not save you. Parents, president, and yoga pose will not save you. This truth separates Christianity from all falsehood: *Sinners are saved in Christ alone.*

Jesus alone. His cross alone. To his glory alone.
(John Piper)

Megjelent Kelemen Sándor Tomi: Kornya Mihály és családja származástörténete című könyve

Mások által eddig fel nem dolgozott, egyedülálló témát tárgyal Kelemen Sándor Tomi „Kornya Mihály és családja származástörténete” című, újonnan megjelent könyvében.

A könyv a szerző által tervezett „Kornya-könyvek” első kötete, amely a Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottságának és a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Történelmi Bizottságának gondozásában, Kornya Mihály halálának 100. évfordulója, a 2017-es Kornya-év centenáriumi megemlékezések eseményorozata alkalmából jelent meg. A könyv szerzője Kelemen Sándor Tomi, az Erdélyi Magyar Baptista Levéltár gondozója, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Történelmi Bizottságának tagja.

A szerző a könyv megírásával többirányú célt fogalmaz meg.

Teológiai cél: rámutatni az időn túl létező Istenre mint a történelem Urára; bemutatni Istennek a viharos évszázadokon átívelően megtartó, gondviselő munkáját a település és lakosai életében; bemutatni Isten tervének beteljesedését Kornya Mihály születésével; eljuttatni az örömhírt az olvasóhoz; rámutatni Jézus Krisztusra, aki Kornya Mihályt kiválasztotta a küldetésre.

Egyháztörténelmi cél: ahogy Kirner A. Bertalan a Kornya-krónikában megteremt a Kornya-kutatás alapjait, úgy e

mű nem kisebb célt tűz ki, mint lerakni a Kornya-genealógia alapjait. Megpróbál egy összképet bemutatni a Kornya család életéről a történelmi események tükrében. Próbálja hitelesen bemutatni Kornya Mihály születését mint egyháztörténelmi jelentőségű eseményt.

Kornya-genealógiai cél: feldolgozni és bemutatni apai ágon Kornya Mihály családja származását; feldolgozni, valamint bemutatni hitelesen, részleteiben apai ágon a Kornya-ösök családja életének eseményeit a történelmi és helytörténeti események tükrében; feldolgozni, valamint bemutatni a Kornya család nemzeti és helybeli származásának, felekezeti hovatartozásának, társadalmi osztályhoz való tartozásának és nemesi származásának témáját; illetve megválaszolni az ezekkel, illetve az Arany családdal való rokonsággal kapcsolatos kérdéseket.

Célja továbbá a hiánypótlás és a tévedések tisztázása. Hiánypótló munka, mivel korábban nem volt ismert a szülők nevén kívül semmilyen adat a Kornya-ösök személyéről, családi életéről, származásáról, ezért célja a hiányzó családi adatok felderítése és pótlása, valamint a Kornya családot és Kornya Mihály születését, személyét illető téves állítások cáfolata és tisztázása.

A kutatásnál és adatgyűjtésnél a szerző törekedett elsőrendű források kutatására és felhasználására: történelmi és helytörténeti dokumentumok, anyakönyvek, jegyzőkönyvek, adónyilvántartások, leírások, szemtanúk beszámolóit. Nagyrészt, de nem csupán a nagyváradi állami archívumban található nagyszalontai anyagok 2 év, 5 hónap alatti kutatása és az anyaggyűjtés során több ezer oldal anyag kutatási eredményeinek feldolgozása és publikálása történik meg a megjelenő monográfiában.

A kézirat által felölelt időszak 630 esztendő, az első évszám 1214. Szalonta első írásban való említése „ZOLUNTA” formában a „Codex Diplomaticus”-ban. A kötetben a Kornya-genealógia szerinti végső évszám 1844. február 28., Kornya Mihály születése ideje.

A könyv teljes terjedelme 339 oldal, képek száma 137 db. A könyv tartalmaz a szerző által összeállított 15 db Kornya-családfát, továbbá néhány Toldi-, Arany- és Ertsey-családfát.

A könyv elérhető a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének váradi irodáján, igényelhető a szerzőnél, az Erdélyi Magyar Baptista Levéltár gondozója, Kelemen Sándor Tomi elérhetőségein, illetve a 0040 0749 015 129 telefonon.

Megjelent a 2018-as Áhítat és Múlt, jelen, jövő

„Ugye, öt verebet adnak két fillérért, de Isten egyről sem feledkezik meg közülük. Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. Ne féljete, ti sok verébnél értékesebbek vagytok!” (Lk 12,6–7)

„Idős házaspár kissé remegő kézzel olvassa az Áhítatot a konyha sarkában... Fiatal lány olvassa telefonján az Áhítat applikációját a villamoson ülve, munkába menet... A tanári szobában elhelyezett, kissé rongyos Áhítat könyvet gyorsan fellelőz a baptista iskola érdeklődő pedagógusa az óra előtt, hogy lelki muníciója is legyen... Lelkipásztor nyitja ki az Áhítatot. Olvas, készül, imádkozik...”

Mennyiféle ember, élethelyzet, szükség! Szinte lehetetlen vállalkozás, hogy az Áhítat szerkesztői, írói mindenféle élethelyzetre aktuális és mindenki számára érthető üzeneteket fogalmazzanak meg. Azonban erre is igaz lehet az Úr Jézus kijelentése: »Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges« (Mt 19,26) – részlet a könyv előszavából.

A Magyarországi Baptista Egyház Áhítat-bizottságában örömkönné szolgát, hogy megújult kiadványunkat már hatodik éve bocsáthatjuk közre azzal a céllal, hogy mind egyéni, mind pedig közösségi bibliaatanulmányozásunkat elősegítse. A 2018-as Áhítatban a négy evangélium által meghatározott forgóban a Lukács szerinti kerül sorra az első negyedévben. Ezt a textusközpontú egységet követően egy vagy több héten átívelő témák adják meg a napi igék olvasásának menetét – egyházi, nemzeti, történelmi és kulturális aktualitásokhoz igazodva. Az Áhítat függelékében csoportos bibliaatanulmányozásra szánt bibliaórai tematika található, amely az év minden hetére kínál sorozatot. Emellett az igehely-megjelöléseknél használt bibliafordítás versbeosztásának „károlis” megfelelőit tartalmazó összefoglalás is

segíti a régebbi fordítás használóit.

Ebben az évadban az eddig alkalmazott 1990-es új fordításról áttérünk a 2014-ben kiadott revideált új fordításra (RÚF 2014), amely a – magyar nyelven jelenleg elérhető – legszakmaibb és legszínvonalasabb protestáns bibliafordítás.

A kiadványunkban tavaly debütáló új műfaj, az *infografika* sikerén felbuzdulva idén még több efféle informatív és tömör, tipográfiai jól kidolgozott ábra szolgál illusztrációs oldalként nagypénteknél, húsvétnál, mennybemenetelnél, pünkösdnél, karácsonynál és óévnél.

Erdélyi magyar baptista testvéreinkkel idén is arra törekszünk, hogy a helyi igényeket és szükségeket leginkább kielégítő, ezért külön-külön szerkesztett és kiadott áhítatos könyveink közös platformot is tartalmazzanak a határokon átvívelő nemzeti és hitelvi összetartozás jegyében. Ennek értelmében az általunk szerkesztett bibliaolvasó és imaórai tematikát erdélyi testvéreink rendelkezésére bocsátottuk, míg tőlük származik kiadványunk vasárnapi iskolai egysége. Ezen felül nagyjából azonos arányban kölcsönösen gyarapítottuk egymás írói gárdáját. Így tudhatjuk és érezhetjük, hogy szerte a világon a magyar baptisták ugyanazon igék alapján gondolkodnak és imádkoznak egy adott napon.

A teljes anyag kizárólag a könyvforgatásunk Ahítatban jut el az olvasóhoz, ezért ajánljuk nagy szeretettel.

Várady Endre
az Áhítat-bizottság elnöke

Múlt, jelen, jövő
Emlékeztetéssel éberen

Baptista évkönyv

Minden korban, minden embernek szüksége van hitében emlékeztetésre és ezen keresztül megfrissítésre, lelki éberségre. Megemlékezhetünk saját életünk fontos fordulópontjairól és azokban Isten munkájáról éppúgy, mint mások, elődeink példájáról, követendő hitükről, életükről. Ez az év tele volt emlékeztetéssel:

• A reformáció 500 évvel ezelőtti, majd azt követő eseményeire, benne anabaptista elődeinkre figyelhettünk.

• Kornya Mihály életére és egyedülálló munkásságára emlékezhetünk halálának 100 éves évfordulóján.

• Visszatekinthettünk a Magyar Baptista Világszövetségének 25 évvel ezelőtti indulására, az azóta megtett útra, többek között Debrecenben is a negyedik világtalálkozó alkalmával.

A kérdés: mindez ébresztgetett-e bennünket? Engedtük-e, hogy megfrissítse Isten hitünket, szolgálatkészségünket, mindennapi életünket? A múlt nagyjai, akikre emlékezünk, éber emberek voltak. Hallották Isten szavát, megtették azt, amire a Lélek mozdította őket. Bennünket is ébresztget az Isten! Ne aludjunk, főként ne egy életen át, hanem – akár e könyv emlékeztetésein keresztül is – járjunk Krisztus mindig friss erejében, jelenlétében!

Papp János egyházelnök
(Részlet az előszóból)

Mi rejtőzik a borító mögött?

238 színes oldalon sokszínű múltunk egy darabja a jelenben a jövőnek.

Ajánljuk lelki táplálékként: Legelőször Isten igéjével találkozhat a kötetbe lapozó kedves olvasó. Igaza van-e a bibliai Prédikátor könyvének abban, hogy minden hiábavalóság? Érdekesítő igemagyarázatában az Udvarnoki András-díjas teológiai tanár, lelkipásztor szerző az életet vizsgálja alul- és felülnézetből.

Ajánljuk ajándék könyvként az egyházunkat megismerni kívánók számára: A női, férfi-, ifjúsági, szociális, speciális, cigányok közti, szeretetszolgálati, bel- és külmissziós, oktatási hírek, érdekességek mellett személyes hangvételű biztonyságtételek szólnának meg bennünket az újra meg újra felbukkanó Szívhang rovatban.

Ajánljuk emléktárként: 2017-es évünk válogatott, színes eseményei is megtalálhatóak a baptista évkönyvben csokorba szedve: az országos rendezvények mellett a kisebb és nagyobb gyülekezetek életében történtek éppúgy, mint jeles családi alkalmak, a társadalomban ma már szinte kuriózumnak számító gyémánt- és vasmenyegzők. Olvashatunk küldetésüket hűséggel beteljesítő lelkipásztoraink, lelkipásztornéink, országosan ismert szolgálattevők életútjáról is. Bemutatjuk az egyházi és társadalmi elismerésben részesült testvéreinket, iskoláinkat.

Ajánljuk a család minden korosztályának: A kötet harmadik részében található KincsTár kincses írásai családi témájú, szépirodalmi és tudományos ol-

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: **Papp János** (Magyarország)
Alelnökök: **Pardi Félix** (Erdély)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: **Durkó István** (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, **Papp János** elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, **Pardi Félix** elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, **dr. Gergely István** elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, **Nyúl Zoltán** és **Nagy Tibor** lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, **Dóczi Bálint** lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, **Nagy Csaba** lelkipásztorért és munkatársaiért.

vasnivalót rejtenek versekkel és díjnyertes, tanulságos mesékkel.

A szép kivitelű kiadványt szeretettel ajánljuk eddigi hűséges és új olvasóinknak is!

Mindkét könyv megvásárolható a Baptista Könyvesboltban: 1068 Budapest, Benczúr u. 31.; (06-1) 413-0936, +36 20 886 0011; fax: (06-1) 352-9707/103; konyvesbolt@baptist.hu; www.konyvesbolt.baptist.hu.

Baptista sajtószolgálat

ÉBEN HÁÉZER

*Megváltó Istenünk,
Kit illet tisztelet,
Kiváltság Téged dicsérnünk,
Magasztalnunk Neved.*

*Ajándék életünk,
Elmének, kezünk, erőnk,
Mindaz, mit itt elérhetünk,
Egész földi jövőnk!*

*Minden kisgyermeket
Figyelsz hűségesen,
Kész vagy meghallani Neved,
Ha mondja selypesen.*

*Nem vesztet szem elől
Az ifjú életet,
Úgy óvna tévelygésektől
Mentő szereteted!*

*Igét adtál elém,
S nemet mondtam Neked—
Utaddal nem törődtem én,
Nem érdekelt Neved.*

*A messzi idegen
Megcsalt keservesen,
De megmutattad énnekem:
Mi az a győzelem!*

*Megújult életem
Tévtű dacára is—
Megtartóm Te voltál nekem,
És Te légy mindig is.*

*Ó év—most búcsúzzunk!
Nem vagy te rajtunk úr...
Eben-háézer!—szólhatunk—,
Megsegített az Úr!*

*Hogy mit hoz holnapunk,
En honnan tudhatnám?
Am gondtól óvni, jó Urunk
Ezt mondja: Bízd csak rám!*

*Atyánk, mi így teszünk,
Áldunk jóvótóder'!
Add, hogy a múltér' dicsérjünk,
És bízzunk—bármilyen ér!*

*John Newton, ford. A. Williams
(Dallam: Légy mindhalálig hű)*

ESZMÉLŐDÉS

Az esztendő körforgásában, négyhónapnyi távolságban követi karácsonyt a nagypéntek ünnepe. Sokáig úgy véltem, hogy nemcsak az időben, de lényegüket tekintve is nagy a közvetítés közöttük. Sajátos körülmények között történt, hogy szoros összefüggésüket lelki hasznomra fölfedezhettem.

1961 tele reménytelenül rossz lelki helyzetben talált, mert teológiai tanulmányaimat épp csak hogy befejezve, az ateista hatóság politikai indokból örökre eltiltott a még meg sem kezdett lelkipásztori szolgálattól. Amikor csak eszembe jutott ez az otromba intézkedés tehetetlenül szenvedtem. Csak néhány évvel ké-

sőbb visszatekintve értettem meg, hogy nem egyéb, mint a rám váró szolgálatokra edző megpróbáltatás esett velem.

Ez időben feleségemmel a minket menedékhelyként befogadó, velünk sorsközösséget vállaló, Gerő Sándor testvér által pásztorolt rákospalotai gyülekezetbe jártunk. Karácsony első napján délelőtt is oda igyekeztünk. Az istentisztelet megkezdésre várva balsorsom jutott eszembe megint. A szívemet addig betöltő békesség egyszerre odalett.

„Miért pont velem esett meg mindez? – pöröltem sokadszor az Úrral. – Te mondtad, hogy az aratni való sok, a munkás kevés. Most eltűröd mégis, hogy lelkek pásztorolása helyett, műszaki ügyintézőként vesztegessen időmet s erőmet egy akadémiai kutatóintézetben? Miért? Miért?”

Tekintetem ekkor a bemerítő medence előtt álló fölékesített karácsonyfára esett, ám szemem egyszerre csak befogta a bemerítő medence hátsó falán függő méretes keresztnak a fenyőfa ágai közt átsejlő képét is. Ahogy tudatosodott bennem a testet öltésre emlékeztető díszes fa, és a váltságshalálra utaló kereszt egyetlen képpé ötvöződése, ennek hatására bűvópataként tört utat tudatomba a Krisztus-himnusz, melyben egy mondatba foglaltan, egymástól elválaszthatatlanul van együtt az, amire a helyesen ünnepelt karácsony és nagypéntek emlékeztetni akar minket: „Megüresítette önmagát... emberekhez hasonlóvá lett... engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig” (Fil 2:7.8). Am nemcsak az egymástól többhónapnyi távolságban lévő két ünnep együvé tartozása világosodott meg akkor előttem, hanem Megváltóm zokszó nélkül vállalt kereszttűjára gondolva igen-igen megszágyelltem magam önsajnáló zúgolódásom miatt; és egy akkoriban közkedvelt ének kezdősora tolult elmémbe imádság gyanánt: „Szeretnék Jézushoz hasonló lenni...”

Attól kezdve oda lett fel-feltörő keserűségem, és helyébe a bizó várakozás lépett. Bizonyossá lettem abban, hogy ha az értem született és értem szenvedő Úr Jézussal azonosulok, akkor a maga idején megérkezik az Atyától a Megváltóhoz hasonló, de az én emberi mértékemhez szabott fölmagasztalás is. És pontosan egy év múlva, 1962 karácsonyán, az Úr által megnyitott kapun belépve kezdetét vehette a hét állomásos Szegedi Körzetben Isten áldásával kísért gyümölcsöző szolgálatom.

Azóta az Úrtól megerősítve igyekszem követni karácsony, nagypéntek és húsvét Isten által megszentelt, egymástól elválaszthatatlan stációit.

Győri Kornél

FUTOK!

„Én tehát nem céltalanul futok, hanem egy határozott cél felé.” 1Kor 9,26

*Ballag, botorkál, sétál, lépeget...
megy, fut, szalad... sántikál, vándorog...
Hány szép szavad van, édes magyar
nyelvem
arra, hogyan teszem meg az utat,
hogyan közeledem a cél felé.*

„Futok!” – olvasom az ígét. „Futok!”
És szégyenkezve hajtom le fejem.
„Futok!” Le merném írni ilyen bátran?
Futok? Vagy csak sétálok, ballagok?
Vagy vándorogok a meredek úton,
remélve, hogy mégis célhoz jutok?

Új, izmokat acélozó erőért,
életújító erőért esengek.
Hadd valljam én is boldog, biztos hittel:
Krisztus nyomán, KI megvett drága
véren
- az örök cél felé, míg el nem érem...
„futok, futok, futok”.

Túrmezei Erzsébet